

KEZDŐDIK AZ ISKOLA

„TANULJATOK TŐLEM MERT SZELÍD VAGYOK ÉS ALÁZATOS SZÍVŰ...”

Jézus szavai indítsanak bennünket az új tanévben, amely a diákok, családok, de az egyházközség életében is egy új időszak. Egy új feladat és egy új lehetőség sok-sok váratlan kihívással és meglepetéssel.

Elsősorban akár diákok vagyunk akár felnőttek a tanítványsági létünkre fogunk figyelni.

nem létezik ráfordított küzdelem nélkül. Ezt soha nem szabad kispórolni. Nagylelkűek legyünk, önmagunkkal, egymással és természetesen Istennel szemben idővel, energiával, odaajándékozott magunkkal.

Életünk okos céljainak eléréséhez, még egy nagyon fontos segítségünk, az emberi kapcsolatok, a barátság, a keresztyén közösség. Igazi

A tanítványságon belül Jézus fontos felszólítása, „Legyetek okosak...”. Többször is beszél erről Jézus, mert az életünket nem lehet csak úgy leélni. Szép, jó, boldog életet csak komoly, okos odafigyeléssel, életvezetéssel lehet megvalósítani. Nagyon sok mindenre kell ebben figyelni. Csak néhányat szeretnék kiemelni.

Legfontosabb, egy határozott célkitűzés, hogy JOBB leszek. Tanulásban, emberi kapcsolataimban, munkámban, egyszerűen az életben. Jó célkitűzés nélkül nem jut az ember sehova.

De egy szép cél még mindig lehet álom. Csak akkor lesz belőle valóság, ha döntök is, azaz elindulok az úton. Felmérem, hogy mire van szükségem, hogyan kell ehhez a napirendemet, életviteletem átformálni, miről kell lemondanom, és mit kell hozzá újjáteremtennem. Ahogyan Váci Mihály fogalmaz: „Nem elég a célt látni, járható útja kell! Nem elég útra lelni, az úton menni kell! „

Minden kitűzött célért vállalni kell a szenvedést. Emberi természetünk legnagyobb kísértése, hogy megspóroljuk az áldozatot, a szenvedést. Igazi, szép élet, valós eredmény

latok, a barátság, a keresztyén közösség. Igazi erőt, támogatást csak jó kapcsolatokban, szeretetet adó közösségekben élhetünk meg. A családi, baráti, egyházi közösségek mindig elvárással vannak, de eltörpül amit adni tudunk, amellel amit valójában kapunk. Ezért kell itt is nagylelkűnek lenni. Legyünk igényesek, mire fordítjuk életünk legértékesebb gazdagságát, az IDŐT. Kikre, mikre adjuk oda. A rosszra fordított vagy a jóra oda nem adott idő nagyon megterheli az életünket. Ez fogja meghatározni sorsunk értékét. Fiataloknál különösen fontos, hogy a baráti társaság emeljen, előre húzzon engem, hogy én is, ők is több, jobb emberek lehessünk a közösségünk által.

....Nem elég elindulni,
de mást is hívni kell!...
Ám nem csak holmi érzés,
de seb és szenvedély
keresni, hogy miért élj,
szeress, szenvedj, remélj!...”

Váci Mihály Még nem elég

Felföldi László plébános

AZ ISTEN ARCÚ EMBER KEZE ALATT ÉLET FAKAD

Csodálom a szántó-vető embert, ki hitével meglátja a fekete földbe hulló, száraz magban az érett búzakalászt, s szövetségeseivel, a mindent átölelő, áldott napfénnel és a tavaszi esővel jóságosan életet fakaszt A kézműves meglátja a gerendában a deszkát, és a finom deszkalapokban a bútort, a széket, az asztalt lehel a kidöntött fába. Csodálom a péket, a szabót, az orvost, a mesterembert, a tudóst, a művészt, ha bölcs urai a mesterségüknek, ha képesek alázattal, céljaik elérésében társakra találni, eszközöket használni, s ha kisebb testvéri alázattal akaratum nem más, mint szolgálni, szépíteni, nemesíteni, munkával mások vágyát beteljesíteni, felhozni a mélyből az igazgyöngyöket!

Talán mindannyiuk közül legjobban a szülőt és a tanítót csodálom, ki magát az embert szolgálja, segíti a kibontakozásban az Isten adta magot, a szent ajándékot, a gyermeket, akit maga a Teremtő tarisznyált fel! A gyermek, amikor megérkezik, egy lezárt, értékes csomag, nem fehér tábla, az ő szívét Isten sűrűn teleírta, léte az emberek imájára küldött atyai válasz. A szülő, a nevelő méltó feltörni a pecsétet, segíteni kibontani a levelet, de a sorokat egyedül a küldönc betűzheti ki! Sok vázlat után születik a remekmű, az az alkotás, mit Isten belénk álmodott!

A te dolgod szülő, tanító, hogy a Teremtőtől hírt hozó ne csüggedjen, ne dobja el olvasatlanul az atyai levelet. Tápláld a hitet a rád bízott ifjúban, hogy bizalommal elcsendesedve, önmagába fordulva megértse, hogy az ő élete maga az isteni üzenet! A rád bízott gyermek dolga nem az általad leadott leckék vég nélküli magolása, nem az évezredes emberi tudás határtalan labirintusában való bolyongás, hanem az, hogy Teremtőnk áldása, jó szava, gyógyító, simogató jelenléte legyen testvérei számára! S ha benne ez a felismerés megszületik, ha megérzi, hogy milyen jóízű jónak lenni, akkor maga indul el, hogy kihegyezze ceruzáját, képezze, formálja önmagát, s beteljesítse Isten adta drága hivatását. S ekkor a szülő, a tanító hátradőlhet, mint a szántó-vető ember, ki boldogan gyönyörködik a szélben ringó búzatáblában, mert a többi a csendes csordogáló idő már nélküle is bevégezi!”

Böjte Csaba

Böjte Csaba „A Virág a Fény Felé hajlik”
(Helikon Kiadó, 2015) című könyvéből

PORTRÉ BEMUTATKOZIK HOFHER JÓZSEF ATYA

Ez év nyár elején felkerestem Bosák Nándor Püspök Urat és jeleztem számára, hogy előjáróim engedélyével szívesen dolgoznék egyházmegyében.

Jezsuita szerzetes vagyok, és a Társaságban engedélyeztettem, hogy 10-15 év után az ember egy szabad évet töltsön egy másik munkahelyen, mint ahol eddig tevékenykedett. Mivel az elmúlt 15 évben elsősorban cigány misszióban munkálkodtam, arra gondoltam szívesen részt vennék egy egyházmegye pásztori életében. Egyházmegyei keretben kívántam tevékenykedni, ezért külön engedélyre volt szükségem. Pillanatnyilag egy évet engedélyezett rendfőnököm, hogy itt legyek. Hogy ide kerültem a Megtestesülés Plébániára, ez már Püspök Úr és Felföldi László atya befogadó szeretetének köszönhető.

Hivatalosan, most a Szent László Egyetemi Szakkollégiumban vagyok lelki vezető, és a józsai egyházközséget próbálom erősíteni László atya vezetése mellett.

Itt a Megtestesülés plébánián szerda esteként egy csoportot vezetnék, ahol az esti beszélgetésekben elsősorban lelkiségi, spiritu-

lelkigyakorlatos munkában, lelkivezetésben, oktatás-nevelés területén dolgozunk. Fontos működési terület még a média apostolság illetve a szegények szolgálata missziókban, menekülttáborokban, stb. Közösségeink közvetlen a római előjárónk illetve a Szent Atya irányítása alatt állnak, természetesen az adott területen működő püspökök jóváhagyásával.

Magyarországon jól ismert a dobogókői lelkigyakorlatos házunk, illetve itt a régióban, Miskolcon a Fényi Gyula Gimnáziumunk. Jelentős munkánk még az egyetemi szakkollégiumaink Budapesten. A Szent Ignác, illetve a Jezsuita Roma Szakkollégium Kispesten, ahol korábban lelki vezetőként dolgoztam.

Mi vonzott a cigányokhoz?

Már novícius koromban több alkalommal dolgoztunk szegények között. Ezek

dapesten, Miskolcon, Debrecenben, Szegeden, Nyíregyházán. Most itt Debrecenben a református szakkollégium mellett görögkatolikus testvéreink is nyitnak egy kollégiumot.

Nagyon nagy öröm számomra, hogy idén már több mint 10 éve Budapesten, jelenleg a Párbeszéd Házában működtetjük „Cigány Pasztorációs Műhelyünket”. Túlzás nélkül állíthatom, hogy szinte minden jelentős cigányokkal foglalkozó kezdeményezés és személy már bemutatkozott nálunk.

Nem hiányzik ez a munka?

Egy kicsit hiányzik, de néha távolságot kell venni magunktól is, hogy jobban lássuk mi történt velünk eddig, illetve merre tovább. Talán ezt az időt élem most itt Debrecenben.

Nagy kihívás számunkra a menekültek áradata. A politikusok demagóg megnyilatkozásai mellett jó lenne látni mi is történik itt valójában. Kétségtelen tény, ezzel a problémával úgy néz ki, hogy hosszú ideig együtt kell élnünk. Ez a kihívás itt nagyon élő Debrecenben.

Mi vonzott egy plébániára?

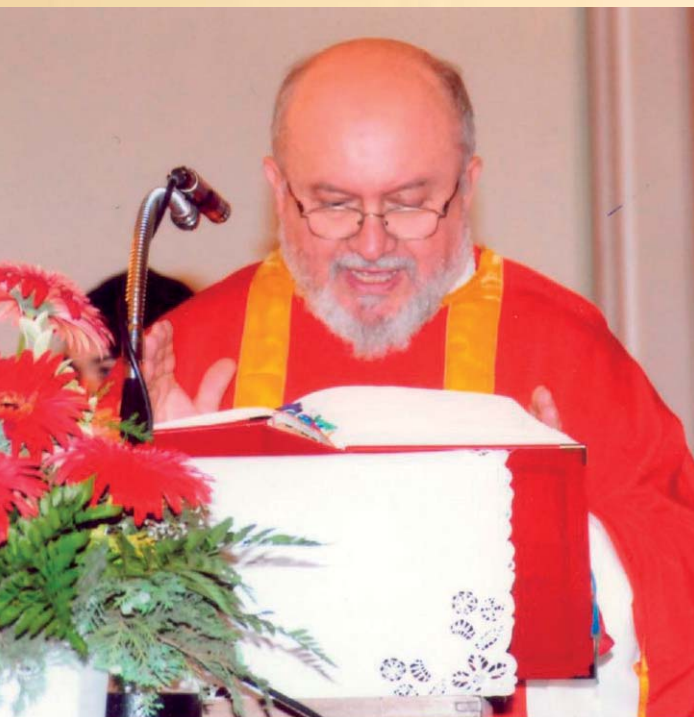
Amint említettem korábban én is egyházmegyei keretben szolgáltam. Nagyon tiszteltem a világi lelkipásztorokat. Hősies munkát végeznek.

Még Szegeden, a noviciátus után évekig a papképzésben is dolgoztam. A Szegedi Egyházközi Szemináriumban voltam spirituális, a kispapok lelkiveetője. Jezsuita növendékeinknek is voltam magistere néhány évig. Szép munka volt, de én a szemináriumok világát kicsit szűknek éreztem. Szívesebben voltam közvetlenül az emberek között, plébánián.

A Cursillo Mozgalom közösségépítő lelkigyakorlatait szerettem. Fontos, hogy legyenek jó és aktív munkatársak a plébános mellett. Hála Istennek úgy látom, hogy ez itt a plébánián megvalósult. Úgy érzem, sokat tanulhatok Önöktől!

Hofher József

Isten hozta József atyát plébániánkon! Reméljük, hamar megtalálja mindazt, amiért a plébániai szolgálatot választotta, és fáradozása gyümölcsöt terem. Ehhez kívánunk jó egészséget, munkájára Isten áldását kérjük!

ális témákról esne szó. Miről beszélgetnénk? Ezekről: Ki nekem Jézus? A vágyak szerepe a lelki életben? Miként építhetők ki személyes kapcsolat Istennel? Hogyan imádkozunk? Stb. Természetesen még sok-sok egyéb témáról, önismeretről, kihívásokról, életvezetésről, megbocsátásról ... esne szó. Egyébként, ha valaki megszólít, szívesen segítem a lelki életben és gyóntatást is vállalok, ha erre szükség lesz.

Hol vannak a gyökereim?

Én Budakeszin nőttem fel, korábban pedig a Székesfehérvári Egyházmegye papja voltam. Pilisvörösváron voltam hitoktató, mikor is 1992-ben jelentkeztem a jezsuita rendbe. Ezt a közösséget Loyolai Szent Ignác alapította 1539-en. A jezsuita szó annyit jelent, mint: „úgy mint Jézus”. Hivatalos nevünk „Jézus Társasága”.

Jelenleg közösségünk az egyik legnagyobb férfi szerzetesrend. A közösségnek szerte a világon közel 20.000 tagja van. Elsősorban

a szolgálatok meghatározó élménnyé váltak életemben. Több helyen dolgoztam együtt cigány testvérekkel. A Sajtó mentén Körömben, Csobánkán, Tápiószecsőn, Budapesten, Miskolcon.

Amire szívesen emlékszem vissza a sok megszámlálhatatlan élmény mellett: a „Szereget Iskolánk”, melyet egy kiváló munkatársammal, Szemes Zsuzsa asszonnyal, pedagógussal, indítottunk el először Tápiószecsőn analfabéták és funkcionálisan analfabéták számára. Jelenleg ez a modell, mint „Lehetőségek Iskolája” működik tovább Budapesten és a Miskolc környéki településeken.

Másik nagy ajándék az életemben, hogy létrejöhetett a „Keresztény Roma Egyetemi Szakkollégiumi Hálózat”. Közel 5-6 évvel ezelőtt cigány értelmiségi fiatalokkal álmodtuk meg ezeknek a szakkollégiumoknak létrehozását. Jelenleg több helyen működik már: Bu-

FERENC PÁPA: NE SZÍTSUNK MEGOSZTÁST, NE PLETYKÁLJUNK, INKÁBB HARAPJUK EL A NYELVÜNKET!

A keresztények arra kaptak meghívást, hogy békét és kiengesztelődést teremtsenek, ahogy Jézus tette, nem pedig arra, hogy megosztást és viszályokat szítsanak. Így tanított szeptember 4-i, péntek reggeli homíliájában Ferenc pápa a Szent Márta-házban. A Vatikáni Rádió tudósítását közöljük.

Szent Pál Kolosszeiekhez írt levele Jézus „személyi igazolványa”, aki Isten első szülötte és maga is Isten. Az Atya arra hívta meg, hogy kiengesztelődést és békét teremtsen az emberiség és Isten között a bűnt követően. A béke Jézus műve, megalázta magát, és engedelmes lett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Amikor mi a békéről és a kiengesztelődésről beszélünk, kis békéről és kis kiengesztelődésről van szó, de a nagy békére és a nagy kiengesztelődésre kell gondolnunk, amelyet Jézus tett. Nélküle nem lehetséges a béke, sem a kiengesztelődés. Az a feladatunk, hogy a háború, a gyűlölet hírei között és a családokban is a béke és a kiengesztelődés emberei legyünk – figyelmeztetett a Szentatyá.

Jó, ha feltesszük magunknak a kérdést: Békét vetek? Például nyelvemmel békét

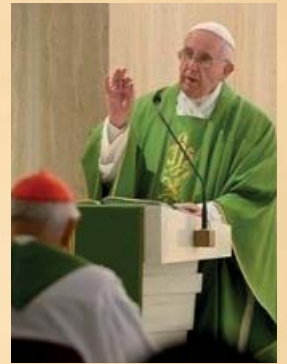
vagy viszályt keltek? Hányszor halljuk ezt valakiről: kígyónyelvű. Azért mondják, mert mindig azt teszi, amit a kígyó tett Ádámmal és Évával: tönkretette a békét. Ez rossz, ez egyházunk egy betegsége: megosztást, gyűlöletet vetni, nem pedig a békét. Van egy kérdés, amit mindennap mindannyian jó, ha felteszünk magunknak: ma a békét vagy a viszályt vetettem el? – hangsúlyozta a pápa. – Ugyanakkor azt mondhatjuk magunknak: de időnként meg kell mondani a dolgokat, mert ez vagy az a személy... De gondoldj arra, ezzel a viselkedéssel mit vetsz?

A keresztények arra kaptak meghívást, hogy olyanok legyenek, mint Jézus, aki eljött hozzánk, hogy békét és kiengesztelődést hozzon. Ha egy ember élete során nem tesz mást, mint kiengesztelődést és békét teremt, szentté lehet avatni: ez az ember szent – nyomatékosította Ferenc pápa. – Növekednünk kell ebben, és meg kell térnünk! Ne használjunk olyan szavakat, amelyek megosztanak, amelyek háborúhoz, kis háborúkhöz vezetnek. Sohase pletykáljunk! Gondolhatjuk: mi is a pletyka? Semmiség, egy-két szó a másik el-

len, egy történet, hogy ez ezt és ezt tette... Nem! Pletykálni terrorizmus, mert a pletykáló olyan, mint a terrorista, aki bombákat robbant, vagyis pusztítást okoz, majd elmegy. A nyelvével rombol. Nem békét teremt. Ravasz ember, nemde? Nem öngyilkos terrorista. Nem, nem! Jól megvédi magát.

A pápa ezután így buzdított: minden alkalommal, amikor olyat akarunk mondani, ami viszályt és megosztást kelt, vagy amivel kibeszéljük a másikat, inkább harapjuk el a nyelvünket. Majd hozzátette: „Biztosítalak benneteket, hogy ha ezt gyakoroljátok ahelyett, hogy viszályt keltenétek, az első időkből bedagad, megsérül a nyelvetek. De a megosztás az ördög munkája.”

Forrás: Vatikáni Rádió

PLETYKÁLUNK??!

Valószínűleg, amióta ember él a földön, amióta az emberek közösségben élnek, van a társadalmaknak egy állandóan létező átka, a pletyka, amely alatt bizalmas, tapintatlan, felelőtlen hírt, híresztelést értünk, valakit erkölcsi vagy társadalmi tekintetben rendszerint gyanúba, ill. rossz hírbe hozni: szóbeszéd, mendemonda. A pletyka mindenütt otthonos, de legjobb melegágya a szűkebb emberi közösség: a család, a munkahely, a lakótömb stb., vagyis mindazon környezet, ahol az emberek egymással szívesen, illetve gyakran beszélgethetnek. Az egyszerű beszélgetések azonban könnyen ártalmas pletykába csaphatnak át.

Ez a jelenség nem kerüli el a plébániai közösségeket sem. Mai világunkban még a technika is besegít ennek a műfajnak a „csúcsra járatásába”. Minden bizonnyal azért tartotta fontosnak Ferenc pápa is felhívni figyelmünket e veszedelmes „kórra”. Szeptember az újrakezdés ideje egyházközségi életünkben ugyanúgy, ahogy az iskolában. Tűzzünk ki mi is új célokat a hitéletünkben, amellyel

közösségi életünket építhetjük. Próbáljuk újtát állni az esetleges, rosszindulatú, másokat megbántó híreszteléseknek! Nemesyszer vezetett már a pletyka, ez az alattomosan terjedő kór, tragikus véghez. Ne engedjünk tehát teret e veszedelemnek, az emberi méltóságot oly mélyen lealacsonyító bajnak. Hogyan állíthatjuk le a pletykát? Ma már ezzel egész tudomány foglalkozik, pszichológusok kutat-

ják motivációs tényezőit, terjedésének megakadályozását. Nekünk, keresztény embereknek a Biblia lehet az útmutatónk.

„A sok beszédben elmaradhatatlan a törvényszerűség, de aki megtartóztatja ajkait, az értelmesen cselekszik” (Pb, 10:19). Minél többet beszélünk, annál nagyobb a valószínűsége, hogy olyasmit mondunk, amit később megbánunk. „Az igazságosnak szíve elmélke-

dik, hogy mit feleljen, a gonoszok szája viszont rosszat fecseg” (Pb, 15:28). Előbb gondolkodjunk, és utána beszéljünk!

„Igazat mondjon mindegyikőtök a felebarátjának” (Ef, 4:25). Mielőtt továbbadunk valamit másoknak, győződjünk meg róla, hogy igaz-e.

„Ahogy akarjátok, hogy az emberek veletek tegyenek, ugyanúgy tegyetek ti is velük” (Lk, 6:31). Még ha valós információt mondanánk is el valakiről, előbb kérdezzük meg magunktól: Hogyan érezném magam, ha én lennék ennek a személynek a helyében, és valaki rólam fecsegné ki ezeket a tényeket?

A pletyka alapja: az ember a felebarátja szemében keresi a szálkát, de a magáiban nem veszi észre a gerendát. Ha mindenki csak a saját portája előtt söpörne, nem volna szükség arra, hogy a másikkal törődjön. Az igazmondás pedig szent kötelessége valamennyiünknek. Ehhez pedig nem kell mást tennünk, mint – Tisztelni, becsülni egymást, és igazat hirdetni.

Rácz Jánosné

SZENT ANTAL FÖLDJÉRŐL A JÓZSAI SZENT GYÖRGY-TEPLOMIG

A kellemes őszi napsütésben a lágy szellők és a Tócsa-patak halk csobogásának hangjai közül már messziről hallani lehet az építők kopácsolását és a gépek hangjait. A józsa erdős-fás patakparton épülő, leendő Szent György római katolikus templom tetejének külső felületét burkolják ezekben a napokban.

Hivatalos okiratok már a 13. században említést tesznek Józsa település Szent György-templomáról. Az ősi templom romjaitól mintegy 150-200 méterre épülő mai templom különlegessége, hogy a falain túl magastetejének belső- és a külső oldalait is téglával burkolják. Több, mint 300 000 téglaszületet rögzítenek így a falakhoz. A rusztikus téglá Szent Antal földjéről, Padovából érkezett, ahol speciális öntési eljárással készült egy több, mint 100 éves téglöntő műhelyben, ahonnan több neves római és velencei épület falainak téglaburkolata is származik.

A Józsa épülő középkori stílusú templom békés, titkos hely hangulatát idézi, ahol erőteljesen

megjelenik a szakralitás. A tervező, Györfly Zoltán, munkája során nagyon fontosnak tartotta a fény szerepét a belső térben. A nap csak indirekt módon jut be a templomtérbe, kivéve az év egyetlen napját – Szent György napját –, amikor a felkelő nap fénye világítja meg a tabernakulumot.

Az időtelenséget sugárzó épület ritkaságszámba menő esztétikai megoldásain túl a kor elvárásainak is messzemenően eleget tesz geotermikus padlófűtés rendszerével, melyet az épület mellett fúrt kutak vize táplál majd. A hideg, téli időszakban elektromosan fűtött padokon foglalhatnak helyet a hívek a nagy légtérű templomban. A 200 fő befogadására alkalmas épületben kiszolgáló helyiségek, gyermekjátékos, teakonyha és mozgáskorlátozott illemhely is kialakításra került. A szerelvényezési munkálatok, a templom berendezése és a külső tereprendezést követően várhatják a józsa hívek a templom szentelésének év végére tervezett időpontját.

A templom alapkövét 2014. április 26-án tették le. Az építkezésre szolgáló telket Debrecen megyei jogú város adományozta, az építés költségeit a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye biztosítja, a hívek adományaival kiegészítve. A Szent György-templom építésének költségeihez továbbra is szívesen fogadják a hívek hozzájárulásait a 1100609-18565810-370000 ... bankszámlaszámra.

–PE–

TÓN(KA) NAGY NAPJA NÉVADÓ ÜNNEPSÉG A HORTOBÁGYI NEMZETI PARK VADREZERVÁTUMÁBAN

„A környezetünk közös tulajdonunk, az egész emberiség öröksége, mindannyiunk felelőssége” (Részlet Ferenc pápa 'Laudato si' című enciklikájából).

Páduai Szent Antal ünnepe volt azon a júniusi szombat, amikor Tónikát, a két-három hetes talált őzbakot „leadták” a Megtestesülés Plébánián.

A kis orcáján több helyen megsérült, a cseppességnek rögtön infúzióra volt szüksége, mert nagyon le volt gyengülve és így enni sem akart. Ezért úgy döntöttünk, hogy pár napra magunkhoz vesszük, hogy nyugalomban legyen, megkapja az infúzió kúrát és így megerősödjön. Már egy nap múlva látható volt, hogy Tónika jobban érzi magát. Kíváncsian nézegetett és már egy-egy bátorítással lépést is tett. Nagy boldogság volt számunkra, amikor elkezdte egy kis talkából a friss kecsketejet lefetyelni.

Miután elég folyadékhoz és táplálékhoz jutott, egyre bátrabb és gyorsabb lett a kicsi: először a házban, majd a kertben is bátran sétálgatott. Egyre több tejszit ivott és pár nap múlva pedig már mindenhol követett minket, semmilyen akadály nem állta útját. Ha nem voltunk vele, akkor pedig elégedetlenségnek hangot is adott és hangosan panaszkodott.

Így jobbnak láttuk, ha visszavisszük a Plébániára, mielőtt nagyon hozzánk nőne. A nyulakhoz került, de nem sikerült beilleszkednie: nem volt nyugalma, nem találta a helyét és újra elkezdett gyengélkedni is. Egyértelmű volt az elejétől kezdve, hogy Tónika nem maradhat, mert egy vadállat nem játékszer és egy kifejlett bak veszélyes lehet a környezetre is.

Ekkor küldte a Jó Isten segítségül a Kalocsai családot, akik ismerték a Hortobágyi Nemzeti

Park Vadrezervátumának vezetőjét, aki egyből Igen-t mondott az életre, Igen-t mondott Tónikára.

Így egy héttel hozzánk kerülése után Tónika új (végleges) otthonába költözött, amelyről nem túlzás, ha azt állítom, hogy egy kis szelet állati mennyország. Béke és természet, emberek és állatok csodás együttélése és összhangja jellemzi a helyet.

Egy pár napos megfigyelés után Tónika megismerkedett új kis barátjával, akivel a képen is látható (jobb oldali kisgida) és akivel azóta is sült-főve együtt vannak. Igazi szerelem az övék. Később több talált őzgidá is „csatlakozott” hozzájuk a rezervátumban. Tónika pedig csaperedett nagyságban és kíváncsiságban, de ami a legfontosabb, szeretetben, a Park csodás és lelkiismeretes gondozóinak köszönhetően.

Szeptember 12-én fontos esemény volt a Parkban, mely névadó ünnepségen Tónika a nagyközönség előtt is meg lett „keresztelve” a rezervátum néhány másik lakójával együtt, mint például a kis vidrával, a nyesttel és a rókával.

Páduai Szent Antal, Tónika névadója, a szegények és a kiszolgáltatottak védőszentje; főként a bajjutottak fordultak és fordulnak hozzá ma is. Legendák szerint a prédikátor érkezése mindig csodálatos változásokat eredményezett egy város, egy közösség életében.

Tónika érkezése megváltoztatta az én szívemet is: először csak egy pár napra, de most már büszkén mondhatom, talán egy egész életre.

Habár sok állatgyermeket nevelünk otthon, Tónika valami nagyon mély és tiszta érzésre tanított

meg engem: a feltétel nélküli szeretetre, gondoskodásra és mély tiszteletra Isten teremtményei iránt.

Arra, hogy a természet és az élőlények nem a mi tulajdonaink, mi csak ajándékba kapjuk őket ezen a Földön, hogy közelebb hozzanak egy picit abból az állapotból, amit a Paradicsomban az emberiség sajnos elveszített, de amely az Örökkévalóságban ránk vár.

Hogy meg kell becsülnünk ezt az ajándékot: a természetet, az állatokat és növényeket, de embertársainkat is: a családjainkat, szomszédainkat, munkatársainkat – mind-mind Isten ajándékai és szívünkben hordozzák azt a Jót és Szeretetet, amit azokon a júniusi napokon Tónika két kis pici szemében családom és hála Istennek rajtunk kívül még sokan megtapasztalhattak.

Tónikát bárki meglátogathatja a Hortobágyi Vadasparkban, illetve a rezervátum munkáját nyomkövetheti annak Facebook oldalán: <https://www.facebook.com/HortobagyiNemzetiParkIgazgatosag/timeline>.

Isten áldja mindazokat, akik Tónika első lépéseire itt e Földön vigyáztak és vigyáznak majd rá hátralévő életében!

Szent Antal, imádkozz értünk!

Kiss Edina

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfelfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között.
Plébános: Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** <http://megtestesules.info>

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍRZHARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatala.

4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcíme: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László **Szerkesztette:** Rác Zsuzsanna Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com